

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. Сковороди

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Випуск 9

Харків
2016

залежність поширення татуювання серед молоді від старшого покоління, що в більшості випадків не бажає змінювати свої погляди.

Аналізуючи відповіді на запитання щодо культурологічного аспекту татуювання, можна сказати, що ситуація зі сприйняттям нашої культури тату як мистецтва залишається проблематичною. Таке ставлення формується під впливом суспільства та батьків зокрема. Наприклад, 37,9% батьків сварили б своїх дітей за нанесення татуювання, а 31,1 – навіть змусили б виводити. Також, 27,6% опитаних припускають те, що роботодавцям такі прикраси тіла навряд чи сподобаються, 34,5% – не хотіли б демонструвати це оточуючим і лише 37,9% вважають, що татуювання не є чимось надзвичайним і не впливатиме на життя його власника у соціумі.

Аналізуючи опитування, можна сказати, що татуювання зараз набирає популярності. Молодь цікавиться цим видом мистецтва, вбачає у ньому спосіб вираження індивідуальності та засіб увіковічування емоцій та подій. Вже не має думки про те, що тату – це лише позначка для людей з місць позбавлення свободи. Позитивну тенденцію має те, що для студентів дуже важливими є власне здоров'я та безпека життя, для них також вагомими є умови, матеріали та способи нанесення татуювання.

Желтова Поліна

УМОВИ ПРАВИЛЬНОГО ФОРМУВАННЯ ДИТЯЧОГО ФОРМУВАННЯ ДИТЯЧОГО МОВЛЕННЯ В СІМ'Ї

Науковий керівник – к.п.н., доцент Н.М. Туренко

В Україні, як в усьому світі, досить актуальною на даний час є проблема порушення мовлення дітей дошкільного віку. Офіційна статистика констатує щорічне збільшення кількості дітей, які мають недоліки мовлення. Виходячи з цього існує гостра потреба в профілактиці даного явища. Першими особами які здійснюють профілактичну роботу є батьки. Але щоб окреслити батьківський вплив на розвиток дитячого мовлення, перш за все визначимо, на які групи поділяються недоліки мовлення. Спеціалістами виділено три групи мовленнєвих порушень у розвитку дошкільників:

I група – вікові недоліки мовлення – це ті недоліки, які мають практично всі діти на певному етапі мовленнєвого розвитку (наприклад, в більшості дітей, до 3-х років відсутні шиплячі та сонорні звуки, сонорні звуки ([p], [л]) в нормі мають з'явитись до 5 років) .

II група – мовленнєві порушення обумовлені соціальними факторами – це ті недоліки, які «створені» за рахунок повторення дитиною неправильних зразків мовлення дорослих та оточення (сюсюкання, неправильне мовлення оточуючих, обмеженість контактів дитини, педагогічна занедбаність (батьки не приділяють достатньо часу дитині), двомовність (якщо в родині дві схожі мови, це робить процес опанування мовлення важчим) та ін..

III група – специфічні затримки та порушення мовлення – це можуть бути відхилення в будові артикуляційних органів та їх рухомості (мала рухомість губ, невірний прикус, високе піднебіння, слабкість м'язів язика, укорочена під'язикова вуздечка тощо), також такі мовні порушення можуть бути результатом перенесених у ранньому віці інфекційних та інших тяжких захворювань, які можуть викликати затримку розвитку слухо-мовленнєвих центрів головного мозку, ураження головного мозку та його частин [1. С.2]. Специфічні затримки та порушення потрібно виправляти не лише за допомогою вчителя-логопеда, а й звертатись за допомогою до психологів, психоневрологів, масажистів тощо.

Найбільше часу маленька дитина - дошкільник проводить із близькими та рідними: мамою, татом, бабусею, дідусем. Їм потрібно знати та пам'ятати, що сюсюкання та

повторення за дитиною «дитячих» слів недопустимо. Крім цього, завданням батьків є допомогти розвитку мовлення дитини, приділяючи цьому багато часу і сил. Знаходячись вдома з батьками та рідними, дитина повинна залучатись до різних розвиваючих видів діяльності, таких як: слухання розповідей дорослого, читання дитячих книжок, складання описової розповіді за малюнком, картинкою, іграшками, слухання аудіоказок тощо. Педагогами та психологами були розроблені правила, які сприяють кращому і якісному розвитку мовлення дитини-дошкільника:

1. Бажано, щоб дитина чула правильну мову в найближчому оточенні - сім'ї. Це необхідно тому, що мова дитини розвивається шляхом наслідування мови людей, які знаходяться поруч. Мова батьків, усіх членів сім'ї – це перший зразок, який наслідує дитина.
 2. Супроводжуйте свої дії словами. «Розповідайте» все що ви робите, розповідаючи дивіться дитині в очі. Це особливо важливо, якщо Ваш малюк надто активний і постійно рухається.
 3. Завжди підтримуйте прагнення дитини до спілкування, вислуховуйте її уважно, не обривайте. Відповідайте на всі питання спокійно, неквапливо, чітко, виразно, голосом середньої сили, правильно виголошуйте звуки і слова – це допоможе малюку швидше опанувати правильну вимову.
 4. Шануйте дитину. Давайте їй можливість чути себе і вас. Під час розмови намагайтеся вимкнути телевізор, радіо тощо.
 5. Ніколи не сюсюкайте з дитиною і не відтворюйте неправильну мову дитини.
 6. Говоріть повільно, простими словами, короткими зрозумілими фразами, витримуйте паузи між фразами, тоді й діти, наслідуючи ваше мовлення, навчаться правильно говорити.
 7. Постійно читайте дитині добрі вірші, казки, розповіді, перечитуйте їх декілька разів, діти краще сприймають знайомі тексти.
 8. Не змушуйте дитину вивчати довгі вірші, не перевантажуйте мовним матеріалом.
 9. Чітко називайте нові предмети та їх ознаки, спонукайте дитину до обстеження предмета.
 10. Особливу увагу приділяйте розвитку дрібної моторики, бо вона безпосередньо пов'язана з розвитком мови. Ліплення, малювання, ігри з дрібними предметами – усе це допоможе мові, а в майбутньому – в опануванні письма
- Дотримуючись цих нескладних правил, мовлення дитини буде розвиватись без ускладнень, що є необхідною умовою успішного навчання в школі.

Отже, батьки є першими «педагогами» для своєї дитини і саме від них залежить початковий етап розвитку дитини. Починаючи з раннього віку батькам необхідно приділяти достатньо часу для подальшого вдосконалення психічних процесів, таких як увага, пам'ять, мовлення. Для цього потрібно використовувати різноманітні ігри, малюнки, розповіді, картинки, дитячі книжки та дотримуватись певних правил, які навчання дитини зроблять більш корисним для дошкільника.

Кириченко Андрій

ВПЛИВ БУТИЛЬОВАНОЇ ВОДИ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Науковий керівник – к.п.н, доцент Н. М. Туренко

В Україні щорічно констатується збільшення кількості людей, які мають проблеми з серцево-судинною та опорно - руховою системами. Вченими було встановлено, що однією з причин погіршення здоров'я є систематичне вживання бутильованої води. За висновками дослідників, в такій воді наявний дефіцит магнію, найважливішого мінерала, який є необхідним для нормальної життєдіяльності організму. Його недостатність може призвести до появи проблем з артеріальним тиском та захворюванням кісток. Підвищена